

Анатолій Резнік

**НАЦІОНАЛІЗМ ЯК
ОСНОВА
ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА
РОЗВИТКУ НАЦІЙ**

Анатолій Резнік

**Націоналізм як основа
збереження та розвитку націй**

«Издательские решения»

Резнік А.

Націоналізм як основа збереження та розвитку націй /
А. Резнік — «Издательские решения»,

ISBN 978-5-00-500438-3

У книзі сформульовані концепції зародження життя та походження людини, націй, рас, що дає нові можливості наукового пізнання та осмислення законів розвитку живої матерії, виродження людських популяцій, їх деградацію через гібридизацію.

ISBN 978-5-00-500438-3

© Резнік А.
© Издательские решения

Содержание

ВІДГУК	6
ВСТУП	8
РОЗДІЛ 1	11
1.1 Якісні особливості держав світу і їх природний шлях розвитку	11
Кінець ознакомительного фрагмента.	14

Націоналізм як основа збереження та розвитку націй

Анатолій Резнік

© Анатолій Резнік, 2019

ISBN 978-5-0050-0438-3

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

АНАТОЛІЙ РЕЗНІК

ВІДГУК

Представлена магістерська кваліфікаційна робота Резніка Анатолія Станіславовича є самостійно виконаним міждисциплінарним дослідженням чинників державотворчого потенціалу націоналізму в контрверсах з космополітизмом та імперіалізмом, увиразнюючи питання якісних ознак людини та популяційних рис. Актуальність обраної теми зумовлюється нагальною потребою у ґрунтовному та різнобічному аналізі неоднозначних наслідків та суперечливих оцінок процесів глобалізації та інформатизації, зокрема, в контексті аналізу постколоніальності, поширення космополітичного світогляду, мультикультурності тощо. Зазначена тема конкретизує проблематику цінності нації у антропо-соціо-державогенезі, актуалізуючи питання визначення націєзумовлених пріоритетів у державному розвитку, зокрема, щодо політичної і економічної незалежності, збереження культурної специфіки, національної мови, території тощо.

На основні принципової методологічної позиції міждисциплінарності наукової аналітики, в кваліфікаційній роботі на підставах доказової бази біології та генетики досліджуються небезпеки гібридизації та доводиться унікальність генетичних особливостей націй, визначається їх природна суть та актуалізується значення в системі життя та ролі в процесах державотворення. Автором обґрунтовано висновується, що втрата природних основ нації є втратою взаємозв'язку між націями, руйнування самої природи системи життя. Для інструментального та організаційного вираження захисту націй від імперіалізму автором пропонується створення всесвітньої організації інтересів націй, яка сприятиме створенню реальних можливостей гармонізації стосунків між усіма націями, через будівництво націями національних держав на своїх етнічних землях на основі поваги, рівності та взаємопідтримки, багатовекторності, розвиваючи співробітництво у всіх сферах життєдіяльності.

В роботі чітко визначено мету, завдання, об'єкт та предмет дослідження. Характерною ознакою роботи є її міждисциплінарний та багатоаспектний характер, що дозволило автору розглянути широке коло проблем націоналізму та намітити шляхи їх вирішення.

Прагнучи показати різнобічність підходів до визначення сутності людських популяцій у цілісній системі життя та наполягаючи на перевагах націоналістичного світогляду, в роботі аналізуються приховані за гаслами гуманістичного розвитку стратегії домінування в планетарному масштабі (численних імперіалістичних блоків, союзів та організацій), фокусуючи увагу на викритті спекулятивних традицій заангажованого імперіалізмом ідеологічного підґрунтя деяких наукових досліджень (наприклад, радянської марксистсько-ленінської науки).

Слід відзначити, що в кваліфікаційній роботі Резніка А. С. націоналізм обґрунтовується як світоглядна основа розвитку національної держави, причому автор наполягає на принциповій недискримінаційній позиції націоналізму, що постає гуманістичним орієнтиром мультилатеральності у розвитку національних держав, особливо в контексті політики збереження національних відмінностей, цінних аутентичних зразків самобутньої культури, мови, території.

Водночас авторська позиція щодо причин виродження людських популяцій та визначення біологічних закономірностей розвитку та деградації людства містить деякі занадто перебільшені біологізаторські висновки щодо відносин детермінації мутаційних причин та соціокультурних наслідків, не враховуючи системний характер впливів техно- та соціосфери на появу акцентованих автором проблем. Зважаючи на медіаторський потенціал та проблемність у процедурах врегулювання інтересів багатьох учасників планетарного світоустрою, викликає сумніви занадто негативна оцінка діяльності деяких міжнародних організацій (зокрема, ООН) та їх звинувачувальна риторика, тому автору слід бути більш обережним у висновках щодо викриття імперіалістичних намірів та засудження діяльності певних суб'єк-

тів міжнародної політики. Але висловлені зауваження не впливають на загальну позитивну оцінку кваліфікаційної роботи.

Наукове та практичне значення кваліфікаційної роботи полягає у авторській розробці світоглядної картини бачення ролі нації та національної держави у сучасному та майбутньому світоустрої з пріоритетами збереження національного розмаїття у життєздатних перспективах, що може бути використано в якості рекомендацій для впровадження відповідних природі націй ключових принципів розвитку людства, альтернативних світоглядних та ідеологічних позицій у всебічному сприянні розвитку національної держави.

Вважаю, що робота Резніка А. С. відповідає вимогам, що висуваються закладом вищої освіти до кваліфікаційних робіт здобувачів освітнього ступеня магістра зі спеціальності 033 «Філософія» (освітня програма «Політична філософія») і може бути допущена до захисту на засіданні ЕК.

Оцінюю кваліфікаційну роботу магістра Резніка А. С. на «відмінно» і рекомендую присвоїти Резніку Анатолію Станіславовичу кваліфікацію «магістр з філософії».

Науковий керівник, к. філос. н.,
доцент кафедри філософських
і політичних наук ЧДТУ
О. М. Кожемякіна

ВСТУП

Актуальність дослідження. Сучасна цивілізація перебуває на етапі кардинальних змін та вибору нових шляхів розвитку людського суспільства, на межі трансформацій державного устрою, повсюдного науково-аналітичного та технологічно-інформаційного охоплення всіх суспільних процесів без виключення, кризи національної ідентичності та дезорієнтації національної держави під впливом процесів глобалізації. Серед безлічі криз, які супроводжують людство, виникає реальна небезпека загрози антропогенної катастрофи, зумовленої поглибленням інтеграційних процесів, які можуть суперечити природним основам розвитку живої матерії. Відтак в даному дослідженні здійснюється спроба шляхом поєднання наукових знань біології та генетики з іншими науками, зокрема, філософією, антропологією, історією, які закладають теоретичні основи для обґрунтування світоглядних та ідеологічних орієнтирів розвитку людства, запропонувати альтернативні підходи до усвідомлення прямих та побічних наслідків сучасних тенденцій та перспектив існування цивілізації.

Слід пам'ятати, що людина є істотою біосоціальною. Якщо міжпопуляційне змішування методом гібридизації може призводити до небезпек виродження та деградації людини, то, відповідно, наукові гіпотези, що містять подібні застереження, мають бути глибоко вивчені та обов'язково враховані при теоретичному обґрунтуванні нових напрямків розвитку людського суспільства, що й зумовлює потребу в міждисциплінарному аналізі, із залученням в тому числі тих теорій та концепцій, які вже є фундаментальною частиною сучасних наукових парадигм, і є актуальними в даний історичний період розвитку людства.

Принциповою методологічною позицією даної наукової роботи, зумовленою логікою та методологією наукового пізнання, є використання у даному дослідженні доказової бази різних наукових дисциплін. Адже поява нових наукових доказів, підтверджених експериментально прикладними методами, щодо небезпек спричинення гібридизацією рослинного і тваринного світу виродження та деградації цих організмів, стосується всього живого в природі, і в тому числі людини як його невіддільної частини. Відтак ігнорування цих наукових доказів та неврахування їх при подальшому теоретичному осмисленні та моделюванні стратегій розвитку людства, прогностичних настанов у його світоглядних та ідеологічних орієнтирах може призвести до конфлікту і суперечностей між різними науковими напрямками дослідження людини (в сфері природничих, соціальних та гуманітарних наук). В ході аналізу зазначених проблем у надзвичайно важливому для усіх епох і історичних періодів питанні – природи націй, людських популяцій та їх різновидів, постає також потреба у окресленні перспектив та визначенні шляхів подальшого розвитку людства, що відповідатимуть його органічним основам, та відповідно в уточненні понять «нація», «націоналізм», «національна держава».

Актуалізація даної проблематики дозволяє поставити питання про відповідальність, об'єктивність та незаангажованість наукових досліджень, а також про спроможність науки не піддаватись ідеологічним впливам глобальних імперських інститутів, а відкрито та обґрунтовано розглянути наукові результати останніх досліджень та надати вичерпну експертну оцінку щодо перспектив найближчого майбутнього людства за умов збереження інтеграційних процесів у світовій глобальній політиці. Не менш актуальною є потреба у дослідженні міри відповідності потребам націй світу сучасних державних утворень, які сформовані не за національним, а територіальним, релігійним та іншими принципами, зокрема, наявності в них структурних та світоглядних компонентів, спрямованих на захист та утвердження інтересів націй.

Стан наукової розробки проблеми. В дослідженні опрацьовано широкий масив наукових робіт з політичної філософії, політичної та культурної антропології, біології та генетики, міжнародних відносин, етнополітології, культурології, історії тощо. Теоретичні основи розуміння природи націй та націоналізму закладені в працях Ж.-Ж. Руссо, Г. Гегеля, М. Вебера, Е.

Карра, К. Каутського, Д. Бітема, Ж. Ренана, О. Бауера, Е. Гобсбаума, Ф. Майнеке, М. Тиводара, К. Гейза, Е. Сміта, Г. Касьянова та ін.. Різноманітні аспекти націоналізму та розвитку національної держави розглянуто у працях В. Смолія, В. Степанкова, Н. Русина, М. Міхновського, С. Бандери, Ф. Горовського, О. Картунова, Ю. Римаренка, В. Маланчука, С. Рудницького, П. Кононенка та ін.. Проблеми виродження та деградації гібридних форм тваринного і рослинного світу, людських популяцій тощо, знайшли відображення в роботах таких вітчизняних та закордонних біологів і генетиків, як А. Борейко, А. Шинзель, С. Назаренко, Н. Спурр, П. Нерс, І. Лебедев та ін.. Питання фундаментальних основ походження життя, людини, націй, рас відображені в дослідженнях О. Опаріна, Ч. Дарвіна, К. Віллі, Г. Менделя та ін., але все ж залишається доволі багато питань та невизначеностей щодо розуміння механізму структурування органічної маси у складну генетичну інформацію, а також чинників спричинення у відносно короткий історичний проміжок часу появи нових видів у тваринному і рослинному світі тощо.

Серед критиків зростаючих впливів глобалізаційних процесів слід виокремити З. Баумана, Г. Стендінга, Дж. Стігліца, Т. Кларка, Н. Хомського та ін.. На проблему національно-етнічних умов в державному будівництві звертали наукову увагу Ж. Баландье, П. Бурдьє, В. Мельник та ін. Особливостям міжнародних відносин, їх гармонізації та долі національного питання присвячені праці О. Івченка, С. Жишка, Ю. Сиротюка та ін.. Проблематику питань існування і появи шовіністичних ідеологій, світоглядів, релігій знаходимо в працях Г. Щокіна, О. Соскіна, Е. Ходоса та ін... Світоглядні орієнтири як базові цінності для розвитку людського суспільства намагалися дослідити М. Вебер, К. Ясперс, Д. Гудінг, Дж. Леннокс, П. Сорокін та ін..

Водночас проблема ролі націоналізму в збереженні національної держави в світлі наукового обґрунтування реальних загроз гібридизації залишається мало дослідженою, що й обумовлює актуальність даної роботи.

Метою дослідження є виявлення явних і прихованих небезпек імперіалізму та обґрунтування необхідності в активізації міждисциплінарних досліджень щодо сутності націй, світоглядних перспектив націоналізму та його ролі у збереженні та розвитку національних держав.

Завдання дослідження:

1) Окреслити основні науково-теоретичні підходи до визначення сутності людських популяцій, націй, їх походження та взаємозв'язку як структурних елементів, що являють собою цілісний організм в системі життя;

2) Виявити причини появи та проаналізувати неоднозначність тенденцій розвитку космополітичного імперського світогляду, зважаючи на маніпулятивні ефекти спотворення наукових результатів, які спричинили необґрунтовані упередження щодо загроз націоналізму як явища і його значення для людства;

3) Повернути в науковий дискурс проблему небезпек виродження людських популяцій шляхом гібридизації в аспекті широкого експертного обговорення; Запропонувати дієві механізми для збереження та розвитку усіх націй;

4) Сформулювати основні ідеологічні та світоглядні принципи націоналізму, що ґрунтуються на збереженні пріоритетів національної держави та всебічному розвитку усіх націй світу.

Об'єктом дослідження виступають нації у розмаїтті їх походження, функціонування та розвитку.

Предметом дослідження є природні та соціальні чинники формування націй, відображені в світоглядних та ідеологічних позиціях перспектив людства в напрямку його збереження і розвитку або деградації.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети та виконання зазначених завдань було використано наступні методи: аналіз (при визначенні причини занепаду націоналізму, денационалізації націй, поглиблення процесів глобалізації); синтез (при визна-

ченні поняття «людська популяція», «нація»); систематизація (при переліку основних структур імперіалізму); порівняння (при вивченні різновидів імперіалізму). Для можливості глибшого вивчення даних проблем був застосований міждисциплінарний підхід, поєднуючи наукові досягнення у біологічних та гуманітарних науках, що дозволяє посилити наукову аргументацію висунутих гіпотез.

Теоретичне значення дослідження. Основні положення даної роботи можуть бути враховані при соціально-політичному прогнозуванні, а також при формуванні альтернативних світоглядних пріоритетів розвитку людства, сприяючи руйнуванню панівних у сучасному суспільстві космополітичних стереотипів, які руйнують національну ідентичність, денаціоналізують держави, конгломерують людське суспільство. Запропоновані чіткі ідеологічні основи націоналізму, які відповідають науковим позиціям щодо природного розвитку людства, що має бути враховано при розробках концепцій національної держави. Зроблено безпрецедентний крок міждисциплінарного синтезу наукових здобутків з біології, генетики, антропології, історії з філософськими, що дозволить враховувати у формуванні теорій майбутнього розвитку людства їх відповідність природним закономірностям системи життя.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості оцінити спроможність усіх націй світу на збереження своєї ідентичності в умовах тотального панування космополітичного світогляду та імперської залежності, створивши прецедент такої можливості, запропонувавши виробити чіткі ідеологічні та світоглядні принципи націоналізму. В роботі також висувається оригінальна ідея щодо створення першої світової організаційної структури, яка б забезпечувала захист інтересів націй від світового імперіалізму, створюючи реальні можливості гармонізації стосунків між усіма націями, через утворення націями національних держав на своїх етнічних землях на основі поваги, рівності та взаємопідтримки, багатовекторності, розвиваючи співробітництво у всіх сферах життєдіяльності. На основі цих досліджень, необхідно розробити план заходів у наукових установах по вивченню та дослідженню порушених питань.

Апробація результатів дослідження. Результати дослідження було оприлюднено у матеріалах міжнародної науково-практичної конференції: Резнік А. С. К вопросу об эволюции человека / А. С. Резник // Общество и цивилизация в XXI веке: тенденции и перспективы развития: сборник статей по материалам международной научно-практической конференции 27—28 февраля 2014 г. Часть 2 / Под Общ. Ред. С. В. Кручинина. – Воронеж: Изд.: «Научно-исследовательские публикации», 2014. – С. 14—16. Результати дослідження були також обговорені на засіданнях філософського клубу кафедри ФІПН (листопад, грудень 2018), V Філософському форумі (листопад 2018).

Структура роботи. Кваліфікаційна робота магістра складається із вступу, трьох розділів, кожен з яких має три підрозділи, висновків та рекомендацій, списку використаної літератури.

РОЗДІЛ 1

СВІТОВІ ПРОЦЕСИ ТА СТРУКТУРА ЛЮДСТВА

1.1 Якісні особливості держав світу і їх природний шлях розвитку

Внаслідок історичних обставин, не всі нації мають власні державні утворення, що постають головною умовою національного самозбереження в їх органічній єдності. Створення централізованих державних структур уможливило насильницький тиск на природні основи націй, зокрема, в процесах створення метрополій та колоніальних держав. На початку свого існування колоніалізм, насамперед з метою власного матеріального збагачення, діяв жорстокими та насильницькими методами, до чого спонукали примітивні способи виробництва, рабство і беззахисність колонізованих націй.

Випереджальний розвиток європейських держав і їх високий економічний рівень (зокрема, завдяки своїй колоніальній світовій політиці) став тією суб'єктивною силою, яка інтенсивно колонізувала американський континент, Африку, Австралію, спричинила колоніальний вплив в Азії, на островах морів і океанів. Колонізовані нації розглядалися як джерело матеріального збагачення, а природа націй і необхідність забезпечення їх природного стану не бралася до уваги, та й наука і світогляд того часу ще не мали тих знань і не володіли уявленнями, щоб здійснювати аналіз і прогнозувати наслідки таких дій. Тому колонізація того часу, яка супроводжувалася винищенням тубільних націй в Америці та завезенням туди як рабську робочу силу з Африки представників африканських націй, створило безвихідне становище в міжнародних і міжнаціональних відносинах світової політики, порушувало генофонд націй світу, що може спричинити небезпеки генетичного знищення самої системи людства.

Зазначені проблеми з відомих ідеологічних причин панування космополітичного світогляду замовчуються, не аналізуються і, відповідно, не включаються у відповідні стратегічні дії для їх вирішення. Навпаки, як ми бачимо, у цих умовах продовжує панувати імперіалістична денационалізація світової співдружності націй, поширюється космополітичний світогляд, що дозволяє реалізовувати стратегію світового імперіалізму в контексті глобалізації в масштабах всього людства.

На фоні цього, розвиток систем виробництва, науки та соціальних процесів сприяв не вдосконаленню чи видозмінам, а зупинив пряму відкрити насильну колонізацію, що має свої особливості, в залежності від виду імперіалізму. Більшовизована Російська імперія, сповідуючи тоталітаризм, була у невідповідності з такою необхідністю, у наслідок чого це привело до її самознищення. Існуючі види колоніалізму змушені реагувати на якісні зміни цього процесу і свої дії узгоджувати з такими потребами, створюючи для цього гібридні та приховані форми колонізації.

Колоніальна держава, що збудована з імперіалістичних потреб, вимушена свою політику колонізації проводити на контролі та підпорядкуванні світового запасу сировини, виробництва і ринку збуту. Такою державою є США. Інші держави, що сформовані за цією ж моделлю, залежать від США і не здатні вирішувати свої внутрішні проблеми, які є наслідком денационалізації їх суспільств. Цей метод колонізації має ту особливість, що сам колонізатор зацікавлений у посиленні виробництва готової продукції у колоніальних країнах, бо це дає йому економічну вигоду через дешеву робочу силу й інші складові, що впливають на формування собівартості виробленої продукції. Для цього будуються колонізатором у своїх колоніях необхідні для підтримки виробництва державні структури, залучається русійна сила – фактор націоналізму.

На такому принципі існує і діє така держава-колонізатор, як Англія. Свою національну основу і традиції вона зберігає у формальній федерації як Великобританія, водночас, внаслідок розвитку національних основ своїх колоній, і до нині користується ними. На цьому принципі побудована співдружність, яку очолює Великобританія, в яку входить 42 країни світу, у тому числі у 14-ти державах англійська королева є главою. У 34-х державах державною мовою визнана англійська (двомовність не врахована). Декolonізація відбувається з дотриманням потреб націй на самовизначення, навіть часто зі стимулюванням цього процесу колонізатором, оскільки цим створюється стимул для розвитку виробничого процесу, що дозволяє колонізаторові отримувати економічну користь. Національне пригнічення колонізованих націй, навпаки, приносить колонізаторові економічні збитки, протистояння, опір колонізації та у підсумку – розрив міждержавних зв'язків. Національно стабільними є 18 держав і державних утворень арабських націй, з яких 8 розміщені на Півночі Африки та 10 в Азії. Це кількісне вираження арабських держав не є кінцевим національним вираженням, оскільки враховані державні утворення, які створені імперіалістичними силами з метою їх економічної експлуатації, шляхом відриву частин територій від відповідних арабських національностей.

Для прикладу, таким державним утворенням є Кувейт. Після національного упорядкування, визначиться стабільна кількість арабських держав і курди неодмінно отримають право на свою державність. Число країн у світі нестабільне у наслідок національного державотворчого процесу (об'єднання Німеччини, роз'єднання Чехословаччини, югославські процеси та інші). З майже з 200 держав і державних утворень, у світі 22% становлять посткомуністичні держави, які знаходяться в активному стані свого національного та економічного відродження, який вимагає не тільки організації відповідних дій, але й матеріального забезпечення, що зруйноване тоталітарними режимами.

Таке становище прагнуть використати імперські сили іншого гатунку, які сконцентровані у світові політичні, військові, економічні, фінансові, бізнесові структури та все роблять для того, аби зупинити процес національного відродження націй, ставлячи їх у свою залежність та спрямовуючи у напрямку незворотності змішування усіх націй в єдину імперську світову структуру. Це створює можливість імперіалістичними силами взяти під свій вплив і контроль політичне та економічне життя цих держав, з метою перетворення їх на свій економічний простір. Незворотний хід природного розвитку людства на наше переконання, не можуть зупинити будь-які сили, які стоять проти національного відродження націй, що повинні вільно себе виражати.

Природні умови та величина територій держав значно різняться між собою по континентах, але така нерівномірність і нерівнозначність є природною, відповідно до природи націй, а тому при національному стані їх держав, це створює гармонію у міжнародних економічних відносинах всіх країн. Головною проблемою є те, що колоніалізм і імперіалістичні сили значно порушили та сильно зруйнували національну основу цілих континентів. Величина держав має значення, але економічна потужність і їх всебічний розвиток визначає міра національного, тобто природного їх стану, та створення умов для повноцінного розвитку. Європа сьогодні сліпо йде шляхом імперіалізму та денационалізації на зразок США, створивши імперську наднаціональну структуру – Європейський Союз. За декілька десятиліть, якщо процес не зупинити, крім офіційних державних символів не можливо буде зрозуміти та визначити національну приналежність та ідентичність хоч і споріднених європеїдних націй, на фоні асиміляції біженців та мігрантів з Азії, Африки інших континентів та країн.

В Азії знаходиться 44 країни, що мають свої особливості. В середньому кожна країна займає територію 720 тис. квадратних кілометрів, але ця територія найбільш густозаселена – 85 чоловік на 1 квадратний кілометр. Денационалізація цих країн майже не торкнулася за винятком деяких азійських посткомуністичних і соціалістичних. Ці країни мають дуже різ-

ний ідейний і політичний зміст, що викликало певні розбіжності, які приводили до військових дій як в середині цих країн, так і між ними, зокрема, як це було між Китаєм і В'єтнамом.

Більшу складність у створенні національних суспільств мають ті держави, що проповідували імперську ідеологію і військовою силою створили свої території, об'єднавши в одне суспільство різні нації, що сформувалися на протязі довгої історії свого розвитку на певній території свого проживання, і це об'єднання відбувалося не на національній основі. В Індонезії таким чином об'єднано багато націй в одному державному утворенні. У великій мірі в азіатських державах по циганському принципу розселилося багато китайців, як це зараз відбувається у Сибіру і на Далекому Сході Російської імперії. Їх присутність у великій кількості, створює напругу і негативно впливає на національну стабільність таких країн. У той час, японці стабільно живуть і розвиваються у своїй країні, створивши націоналістичний зразок в Азії, наслідком чого є економічна потужність і матеріальне забезпечення цієї нації, попри те, що державна японська політика здійснюється за принципами та умовами світового імперіалізму, виробивши адекватну систему протидій та пластичності у цьому вимушеному співіснуванні.

На африканському континенті знаходиться 48 держав. Національності, що їх населяють, дуже різні по своїй природі. На Півночі Африки арабські країни виявляють достатню національну стабільність, хоч частково зберігається комуністична сутність (Лівія, Туніс). Якщо досліджувати негритянські нації, то вони по своїй природі є дуже різноманітними, але вони мають ту характерну особливість, що більшість з них невеликі в кількісному складі мешканців і тому державні утворення, які виникають, робляться спроби їх об'єднати в одне державне утворення. Це створює проблему пошуків форм і методів їх національного збереження.

Процес національного відродження і державотворення у співдружності споріднених націй, що сформувалися з одної негроїдної раси на африканському континенті, витісняє тих колонізаторів з їх території. На фоні цих процесів, все ж таки 13 країн (Ботсвана, Гамбія, Гана, Замбія, Зімбабве, Лесото, Малаві, Нігерія і деякі інші) входять у співдружність, яку очолює імперська держава Великобританія. Не дивлячись на відносно невелику кількість населення націй Африки, вони добре себе зберігають, тобто націоналізм достатньо виражений, що є гарантом їх стабілізації та перспективи створення національних держав. Об'єднання кількох націй в одній державі створює природну нестабільність під дією національних сил, які прагнуть національної державності. Часто це приводить до державних переворотів, створення революційних урядів, тощо.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.